

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 26.11.2015 г.
COM(2015) 692 final

Препоръка за

ПРЕПОРЪКА НА СЪВЕТА

относно икономическата политика на еврозоната

{SWD(2015) 700 final}

Препоръка за

ПРЕПОРЪКА НА СЪВЕТА

относно икономическата политика на еврозоната

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 136 във връзка с член 121, параграф 2 от него,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики¹, и по-специално член 5, параграф 2 от него,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 1176/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2011 г. относно предотвратяването и коригирането на макроикономическите дисбаланси², и по-специално член 6, параграф 1 от него,

като взе предвид препоръката на Европейската комисия,

като взе предвид заключенията на Европейския съвет,

като взе предвид становището на Икономическия и финансов комитет,

като взе предвид становището на Комитета за икономическа политика,

като има предвид, че:

- (1) Икономическото възстановяване в еврозоната продължава с умерен темп³. За да се поддържа и ускори растежът на еврозоната, са необходими непрекъснати стратегически усилия в подкрепа на балансираното калибриране в частния и публичния сектор, на подобряването на капацитета на икономиката за приспособяване и на увеличаването на потенциала ѝ за растеж в средносрочен и дългосрочен план. Темпът на икономическо възстановяване в еврозоната е възпрепятстван от наследството от последната икономическа и финансова криза, в това число продължаващото външно реструктуриране, високото равнище на публичния и частния дълг, високата безработица, както и продължаващата липса на структурна гъвкавост на националните трудови и стокови пазари. Инвестициите продължават да са на ниско равнище поради тези фактори, но и заради други трудности, като например неблагоприятна бизнес среда, липса на ефективност на публичната администрация, както и пречки пред достъпа до финансиране.
- (2) Следва да се засили въвеждането на амбициозни структурни реформи за увеличаване на производителността и стимулиране на потенциала за растеж в съответствие с приоритетите на политиката, както се посочва в годишния обзор

¹ ОВ L 209, 2.8.1997 г., стр. 1.

² ОВ L 306, 23.11.2011 г., стр. 25.

³ Икономическа прогноза на Комисията от есента на 2015 г.

на растежа за 2015 г. за всички държави — членки на ЕС⁴. Ако структурните реформи бъдат извършвани съвместно от държавите членки, те, благодарение в частност на търговските и финансовите канали, които пренасят извън националните граници положителното въздействие, могат да доведат до полза за еврозоната като цяло. Въпреки известния напредък при реформите за подобряване на устойчивостта на пазара на труда, в еврозоната продължават да са налице значителни различия, особено що се отнася до равнището на дългосрочната и младежката безработица. Държавите членки, които предприеха широкообхватни реформи на пазара на труда и в областта на социалната закрила преди кризата, са в състояние да окажат по-стабилна подкрепа на заетостта и да запазят справедливостта при икономически спад. Тези реформи обхващат гъвкави и надеждни договорни отношения, широкообхватни стратегии за обучение през целия живот, ефективна и активна трудова политика и модерни системи за социална закрила. Облекчаването на данъчната тежест върху труда, особено за лицата с ниски трудови доходи, както и гарантирането на справедливи данъчни системи също може да имат ключова роля за постигането на по-добри резултати.

- (3) Адекватното разработване и бързото внедряване на реформите може да благоприятстват за преодоляването на съществуващите дисбаланси в еврозоната и предотвратяването на нови. Тематичните обсъждания в рамките на Еврогрупата с акцент върху сравнителния анализ, най-добрите практики и натиска от страна на партньорите може да бъде стимулиращ фактор за сближаване по отношение на постигането на най-добри резултати. В тази връзка Еврогрупата следва да задълбочи още повече тематичните обсъждания на реформите в областите от съществено значение за функционирането на Икономическия и паричен съюз (ИПС) и редовно да оценява внедряването на реформите от страна на държавите членки от еврозоната, както и напредъкът по отношение на коригирането на дисбаланси в рамките на процедурата при макроикономически дисбаланси.
- (4) Фискалните политики са въпрос от първостепенно значение за общия интерес в ИПС. Изключително важно за устойчивостта на обслужването на дълга, както и за функционирането на фискалните стабилизатори с оглед смекчаване на специфичните за дадена държава сътресения, е провеждането в национален мащаб на отговорна фискална политика при съблюдаване на общите фискални правила. Освен това, предвид установеното наличие при държавите членки от еврозоната на значителен верижен ефект, от основно значение е също така постигането на подходяща фискална политика на равнище еврозоната като цяло и недопускането на проциклични фискални политики. Това изисква засилване на координацията на фискалните политики в рамките на еврозоната при пълно зачитане на Пакта за стабилност и растеж. В този контекст очакваната за 2016 г. на равнище еврозоната до голяма степен неутрална обща фискална политика изглежда подходяща предвид общите макроикономически условия и рискове пред растежа. Що се отнася до 2017 г., въз основа на прогнозата за постепенно свиване на отклонението от потенциалния БВП, фискалните политики следва да балансират необходимостта от недопускане на процикличност и намаляване на публичния дълг, за да се възстанови фискалният резерв. Това следва да бъде отразено в подготовката на актуализираните програми за стабилност през пролетта на 2016 г., като се вземат предвид последните икономически и

⁴

Годишен обзор на растежа за 2016 г.

фискални тенденции. Съдържанието на фискалните стратегии все още не е достатъчно благоприятно за растежа. Както бе подчертано в препоръките към държавите членки от еврозоната през лятото на 2015 г.⁵, държавите членки следва да проведат тематични обсъждания относно подобрения в качеството и устойчивостта на публичните финанси.

- (5) Банковият съюз трябва да бъде изцяло приведен в действие. Първо, Директивата за възстановяване и реструктуриране на банките трябва да бъде изцяло транспонирана до 30 ноември 2015 г. — както се изисква за всички 28 държави членки. Второ, по отношение на реструктурирането на банките трябва незабавно да бъдат въведени подходящи споразумения за мостово финансиране, така че Единният фонд за реструктуриране (ЕФП) да бъде в състояние да се справи с всички потенциални нужди от финансиране от 1 януари 2016 г. нататък. Освен това в най-кратък срок следва да се договори данъчно неутрален механизъм за подкрепа на ЕФП по време на преходния период. Накрая, като следваща стъпка от развитието на банковия съюз, на 24 ноември 2015 г. Комисията предложи да бъде създадена Европейска схема за гарантиране на депозитите за държавите членки от еврозоната⁶.
- (6) Конюнктурата на финансовите пазари в еврозоната като цяло е благоприятна на фона на експанзионистичната парична политика. От друга страна, все още слабите икономически показатели и високата степен на задлъжнялост на частния сектор продължават да оказват натиск върху търсенето на банково кредитиране и оттам — на икономическия растеж. Върху счетоводните баланси на банките все още тежат високи равнища на необслужвани заеми, които затрудняват кредитната им дейност. Различните и понякога неподходящи режими за несъстоятелност в ЕС пречат на бързото намаляване на дълга на частния сектор и оттам — на инвестициите.
- (7) Независимо от скорошните постижения по отношение на укрепването на структурата на ИПС, работата по завършването му трябва да продължи. Докладът на петимата председатели от юни 2015 г. очертава етапите за завършването на ИПС най-късно до 2025 г.⁷ На 21 октомври 2015 г. Европейската комисия прие първия пакет от предложения за последващи действия във връзка с доклада⁸. Държавите членки от еврозоната следва да поемат съвместна отговорност и да пристъпят своевременно към изпълнението на краткосрочните и средносрочните инициативи за завършването на Икономическия и паричен съюз. С цел допълнително да се улесни сближаването в еврозоната предложенията включват мерки, чрез които измерението на еврозоната да залегне още повече в европейския семестър, като, наред с другото, по-ранното публикуване на препоръките на еврозоната, за да бъдат установени на ранен етап от процеса общите предизвикателства и да се допринесе за формулирането на специфични за всяка държава членка от еврозоната препоръки, които трябва да се приемат по-късно през европейския семестър,

⁵ ОВ С 272, 18.8.2015 г., стр. 98.

⁶ COM(2015) 586 final, 24.11.2015 г.

⁷ „Завършване на европейския икономически и паричен съюз“ — доклад на Жан-Клод Юнкер в тясно сътрудничество с Доналд Туск, Йерун Дейселблум, Марио Драги и Мартин Шулц.

⁸ http://ec.europa.eu/priorities/economic-monetary-union/docs/single-market-strategy/communication-emu-steps_en.pdf

ПРЕПОРЪЧВА на държавите членки от еврозоната да предприемат, заедно и поотделно в рамките на Еврогрупата, следните действия за периода 2016—2017 г.:

1. Да провеждат политика в подкрепа на възстановяването, да засилят сближаването, да способстват за коригирането на макроикономическите дисбаланси и да подобрят капацитета на икономиката за приспособяване. За тази цел държавите членки, особено тези с голям размер на частния и чуждестранния дълг, следва да проведат реформи за увеличаване на производителността, насърчаване на създаването на работни места, повишаване на конкурентоспособността и подобряване на бизнес средата. Държавите членки със значителен излишък по текущата сметка следва като приоритет да предприемат мерки, които способстват за насочване на излишъка от спестявания към националната икономика и по този начин да дадат тласък на вътрешните инвестиции.
2. Да проведат реформи с мерки за i) гъвкави и надеждни трудови договори, с които се благоприятства преходът от една сфера на трудова дейност към друга и се избягва неравнопоставеността между различните трудови категории; ii) широкообхватни стратегии за обучение през целия живот; iii) ефективна политика за подпомагане на безработните да се завърнат на пазара на труда; iv) модерни системи за социална закрила, които са в подкрепа на нуждаещите се и предоставят стимули за интеграция на пазара на труда, както и v) отворени и конкурентоспособни пазари на стоки и услуги. Да намалят данъчната тежест върху труда, особено за лицата с ниски трудови доходи, по бюджетно неутрален начин, за да се насърчи създаването на работни места.
3. Да поддържат през 2016 г. планираната като цяло неутрална фискална позиция. За 2017 г., да намалят публичния дълг, за да се възстанови фискалният резерв, като същевременно избягват процикличността — при пълно зачитане на Пакта за стабилност и растеж. Да се диференцира фискалната консолидация в отделните държави членки в зависимост от съответната им позиция по отношение на изискванията в ПСР и стабилизационните им потребности, както и последиците за всички държави от еврозоната. За тази цел да обсъждат навреме фискалната позиция на еврозоната във връзка с представянето на програмите за стабилност и на проектите на бюджетни планове.
4. Да съдействат за постепенното намаляване на необслужваните кредити на банките и да подобрят производството по обявяване в несъстоятелност за дружествата и домакинствата. Държавите членки с голям размер на частния дълг да насърчават и системно да намаляват задлъжнялостта, включително като способстват за реструктурирането на потенциално несъбираемия частен дълг.

Съставено в Брюксел на година.

*За Съвета
Председател*